

ת"פ 199/05/14 - מדינת ישראל נגד ביניים ברהה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 199-05-14 מדינת ישראל נ' ברהה(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ביניים ברהה (עציר)

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע לפניי, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע העבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), והחזקת שטר כסף מזויף, לפי הוראות סעיף 462(2) לחוק העונשין. הנאשם זוכה מביצוע העבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי, לפי הוראות סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח משולב], תשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה).
2. פרטי העובדות והאירועים הרלוואנטיים נקבעו בהכרעת הדין, ואין צורך לחזור עליהם כאן. בקצירת האומר ולצרכי גזר הדין בלבד יצוין כי עובר לאירועים שיתוארו להלן ובמהלכם החזיק הנאשם בכליו סכין קפיצית (להלן - הסכין) ושטר כסף מזויף, בערך נקוב של 100 ₪.
3. במועד האירועים עצמם - ביום 25.4.14 בשעה 04:36 או בסמוך לכך, ברחוב הגדוד העברי בתל-אביב - ראה הנאשם את המתלוננת חולפת במקום יחד עם המתלונן, בן זוגה. יש לציין כי המתלוננים, כמו הנאשם, הינם נתינים זרים. המתלוננים מנהלים יחדיו בר, אליו נהג הנאשם לבוא, וכך הכיר הנאשם את המתלוננת. הנאשם, שראה כאמור את המתלוננת, קרא לה. המתלוננת התעלמה מקריאתו של הנאשם ולא ענתה לו. או אז החל הנאשם לקלל את המתלוננת, יצא לקראתה, החל לנופף כלפיה בסכין ולאחר מכן גם כלפי המתלונן (ר' בין השאר בפסקה 36 להכרעת הדין ואילך).
4. עוד יש לציין כי במועד בו נופף הנאשם בסכין הוא היה בגילופין, ולמצער ישנו ספק סביר בעניין זה (שם, בפסקה 40). על רקע זה, בין השאר, זוכה הנאשם מעבירת האיומים בה הואשם.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

5. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1).

כעולה מגיליון זה, לנאשם, נתין זר יליד 1975 השווה בישראל מזה כשבע שנים (ר' בפסקה 30 להכרעת הדין), שלוש הרשעות קודמות, שבגין כבר נשפט בעבר לעונשי מאסר בפועל. הרשעתו הראשונה, משנת 2009, הינה בגין עבירות של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, תקיפה ואיומים. הרשעתו השנייה, משנת 2010, הינה בגין מעשה מגונה תוך שימוש בכוח או באיומים, ותקיפות. הרשעתו השלישית היא משנת 2014, בגין התנהגות פרועה במקום ציבורי.

6. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר. לשיטתה, אין מדובר בהחזקת סכין למטרה לא כשרה "רגילה", אלא בהחזקת סכין שבמהלכה השתמש הנאשם בסכין כדי לנופף בה כלפי המתלוננים, מעשה שאך בדרך נס - ובשל התערבות אחרים - לא הסתיים בתוצאות חמורות יותר. בהתנהגותו זו פגע הנאשם בערך החברתי שעניינו הגנה על זכותו של כל אדם להתהלך ברחוב בחופשיות ובביטחון, ובנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

7. באשר לגזירת דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, כאשר מתוך בחינת הרשעותיו הקודמות ניתן לראות כי הנאשם מבצע עבירות חמורות כלפי נשים אותן הוא מכיר באופן שטחי, אם בכלל (ר' למשל האירוע נשוא ההרשעה משנת 2009). ב"כ המאשימה הטעימה כי גם בתיקיו הקודמים ביקש הנאשם הקלה תוך הצהרה על כוונותיו לעזוב את הארץ ולשוב לארץ מולדתו, אך בפועל לא מימש את הצהרותיו אלה, נשאר בישראל והמשיך לבצע עבירות. בנסיבות אלה עתרה אפוא ב"כ המאשימה להשתת עונשים הכוללים מאסר בפועל משמעותי, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

8. ב"כ הנאשם, מצידו, ביקש להקל בדינו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם זוכה, במסגרת הכרעת הדין, משתי עבירות בהן הואשם, עבירות שלשיטתו של ב"כ הנאשם הינן העבירות העיקריות בהן הואשם הנאשם. בנסיבות אלה, כך לשיטת ב"כ הנאשם, אין לגזור על הנאשם עונש החמור מתקופת המעצר הממושכת בה כבר שהה הנאשם עד היום.

9. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם. הנאשם, כבן 39 שנים, נמלט מארץ מולדתו מאימת נרדפות. הנאשם הגיע לישראל והוא חי בה לבדו, בדוחק ובחוסר כל. לנאשם אף אין קורת גג לראשו והלכה למעשה הוא דר רחוב, המתגורר בגינת לוינסקי בתל-אביב. רכושו היחיד של הנאשם הוא אותם פריטים מועטים שנמצאו בתיקו האישי.

10. ב"כ הנאשם ביקש להמעיט בחומרתה של העבירה של החזקת שטר כסף מזויף בה הורשע הנאשם. לשיטתו, כאשר מדובר בנתין זר, אין לצפות שיכיר את המטבע המקומי, וגם במקרה דנא הנאשם לא הבין שמדובר בשטר כסף מזויף בעת שקיבל אותו, אלא רק בשלב מאוחר יותר. הנאשם אמנם המשיך להחזיק בשטר הכסף המזויף, אך זאת רק על מנת לבוא בדברים עם האדם שנתן לו אותו.

11. עוד טען ב"כ הנאשם כי הגם שלנאשם עבר פלילי, לא מדובר בעבר פלילי מכביד במיוחד. בנוסף, כך לשיטתו, אין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול המשפט, שכן הנאשם זוכה מעיקר העבירות בהן הוא הואשם. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להקל עם הנאשם, להתחשב בנסיבותיו האישיות הקשות ובהיותו אדם נרדף המבקש מקלט, ולהסתפק לעניין עונשו בתקופת המעצר בה היה נתון הנאשם עד עתה.

12. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ציין כי אין לו מה להוסיף.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

13. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

14. לעניין העבירות שבביצוען הורשע הנאשם מקובל עליו, עקרונית, טיעון ב"כ המאשימה באשר לחומרת האירוע. העבירה של החזקת סכין ברשות הרבים למטרה לא כשרה הינה עבירה חמורה, נוכח הסיכון הרב הגלום בה לביצוען של עבירות נוספות. יתר על כן, במקרה דנא מידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מהחזקת הסכין היתה חמורה במיוחד בשל העובדה שהנאשם - בנוסף להחזקת הסכין כשלעצמה - אף נופף בה כלפי בני אדם, אופן החזקה שעלול היה להוביל לביצוע עבירות נוספות, חמורות בהרבה.

15. יחד עם זאת, הנאשם לא הואשם לפני בעבירה של ניסיון תקיפה או תקיפה, והמאשימה אף לא ביקשה את הרשעתו בעבירות אלה. לפיכך, ונוכח מתחמי העונש הנוהגים בפסיקה לעניין העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, אין בידי לקבל את מלוא עתירת המאשימה, הגם שהמקרה דנא כולל כאמור עבירה נוספת של החזקת שטר כסף מזויף. בנסיבות העניין, כפי שפורטו לעיל, אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, בגין האירוע דנא, בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

16. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

17. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות דומות לעבירות דנא ואף בעבירות חמורות יותר. מדובר בעבר פלילי מכביד, בפרט נוכח העובדה שהנאשם מצוי בארץ מזה כשבע שנים בלבד, וניתן ללמוד ממנו כי עסקין בנאשם החוזר ומבצע עבירות, הפוגעות בציבור, וכי העונשים שהושתו עליו בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו.

זאת ועוד: לא מדובר במקרה בו עומד הנאשם בפעם הראשונה בפני עונש של מאסר בפועל, וכפועל יוצא מכך אין מקום להתחשבות, הננקטת בנסיבות המתאימות, כלפי מי שעומד לראשונה בחייו בפני עונש מאסר.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל חקירה נגדית ממצה של העדים, לרבות המתלוננים. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם

לעמוד על ניהול משפט ופשיטא כי אין לזקוף את ניהול המשפט לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין).

יחד עם זאת, בנסיבות אלה הנאשם אינו זכאי להקלה, הניתנת למי שמודה באשמה ונוטל אחריות על מעשיו, בבחינת "מוֹדָה וְעֵזֵב יָרְחָם" (משלי, פרק כ"ח פסוק י"ג). יש להדגיש, כי הודאת נאשם בעובדות כתב האישום בו הוא מואשם הינה נסיבה מהותית לקולה, לא רק מהטעם שיש בה כדי לחסוך מהעדים, ובעיקר מהמתלוננים, את הצורך לעמוד במבחן הקשה של עדות בבית המשפט, אלא גם משום שיש בה נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו - כלפי החברה בכלל, וכלפי המתלוננים בפרט - ואף הפנמה של אחריות זו, כלפי עצמו.

אין בידי לקבל, בהקשר זה, את טיעון ב"כ הנאשם כי נוכח תוצאת הכרעת הדין מדובר במקרה בו נדרש ניהול של משפט, וזאת מהטעם שהנאשם כפר כפירה כללית ומוחלטת בכל העבירות בהן הואשם (ר' בפסקה 4 להכרעת הדין). לא מדובר אפוא בנאשם שהודה במקצת העבירות, תוך ניהול משפט בגין עבירות מסוימות בלבד, אלא במי שלא נטל אחריות על מעשיו כלל ועיקר. בנוסף, במקרה דנא הדבר נכון, למרבה הצער, גם בשלב הטיעון לעונש, שאף בו נמנע הנאשם מליטול אחריות על מעשיו.

נסיבות חייו של הנאשם ונתוני האישום - נסיבות חייו של הנאשם הינן, ללא כל ספק, קשות עד מאוד. מדובר בפליט, מבקש מקלט, חסר כל, המתגורר ברחובות. יחד עם זאת, המינימום שניתן לדרוש ממבקש מקלט הוא שיכבד את חוקי המדינה בה הוא מבקש מקלט, ובדרישה מינימלית זו לא עמד הנאשם. מדובר, כאמור, בנאשם שזו לו הפעם הרביעית בה הוא מורשע בגין ביצוע של עבירות פליליות, כאשר במקרה דנא מדובר בעבירות שבוצעו כלפי נתינים זרים אחרים.

18. שקלולם של כל הנתונים האמורים מצביע על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם - ברכיב הענישה של מאסר בפועל - ברף העליון של מתחם העונש ההולם. מדובר, כאמור, בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, שניהל משפט מלא ולא נטל אחריות כלשהי על מעשיו. בנוסף, עסקין במבקש מקלט, שאינו מכבד את חוקי המדינה ושב ומבצע עבירות חמורות.

19. יחד עם זאת, בנסיבות העניין כפי שתוארו לעיל איני מוצא מקום להשית על הנאשם גם עיצומים כלכליים. הנאשם הינו דר רחוב, חסר כל. מכאן, שבהשתת עיצומים כלכליים על הנאשם לא יהא אלא כדי להאריך את תקופת המאסר הנגזרת עליו בזה, וכמעט למותר לציין שזו אינה המטרה העומדת ביסודה של ענישה כלכלית.

20. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (25.4.14).
- (ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, או עבירה של אלימות נגד הגוף.
- (ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות סימן א' לפרק י"ב לחוק העונשין.
- (ד) ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. שטר הכסף המזויף והסכין - יושמדו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, יום ראשון כ"ב כסלו תשע"ה, 14 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.